

Asylansøgere går til ridning i Padborg Rideclub

Det er svært at forestille sig, hvordan det er at komme til Danmark som flygtning fra krig og ødelæggelse. Lige så svært er det at forestille sig, hvordan det er at starte til ridning i et land, hvor ens ophold er usikkert, og man ikke taler sproget. Ikke desto mindre er det sådan, det er for de asylansøgere på Center Bolderslev, der går til ridning en gang om ugen i Padborg Rideclub (PRC) ved Aabenraa. Holdene er blevet meget populære, og rytterne udvikler sig både ridemæssigt og sprogmæssigt fra gang til gang. Det er helt tydeligt for Padborg Rideclub, at den ugentlige ridetime er blevet et højdepunkt for mange.

En bus fuld af asylansøgere

Det var ikke klubben, der fik ideen til at starte et hold for asylansøgere, fortæller formand for rideklubben, Arno Gormsen. Padborg Rideklub har i mange år været en del af det sommertilbud, der hedder Aktiv Ferie under Aabenraa Kommune. Her åbner rideklubben dørene for alle under titlen *En dag i hestens verden*, og det betyder jo så, at alle der har interesse i ridning eller er nysgerrige på, hvad det nu er for noget, kan kigge forbi og opleve hestene på tæt hold.

"En dag i hestens verden" plejer at være ugen, inden sommerferien slutter. I år kom der så pludselig en bus trillende med 14 børn og voksne fra

Center Bolderslev. Centrets medarbejdere havde set, at vi havde åbent hus, og syntes, det kunne være en sjov oplevelse for deres beboere," fortæller Arno.

Besøgt gik vældig godt, og Arno kom snart i snak med lederen af centeret, der spurgte, om det måske var muligt at gøre det oftere, altså at børn og voksne kunne få lov at ride? Og selvfølgelig var det det, for som Arno siger: "Hvor svært kan det da være?"

Kvindelig instruktør

Summa summarum - der blev etableret et hold hver mandag, hvor fire børn og fire voksne kunne komme til ridning. Det blev hurtigt en succes, og et hold blev snart til to hold. I dag har rideklubben derfor to hold om ugen fra Center Bolderslev - stadig fordelt på fire børn og fire voksne. De rider sammen både drenge og piger - og mænd og kvinder (de ældste piger er 14-15 år) på begge hold.

"Gennem en jobtræningsordning ansatte vi Camilla Kongerslev til at tage sig af undervisningen. Camilla hjalp allerede rytterne, da de dukkede op ved Aktiv Ferie, og hun har selv været gift med en tyrkisk mand, så hun har lidt kendskab til sprog og kultur. Jeg havde lidt betænkeligheder i forhold til, om de voksne mænd ville lytte til Camilla

Asylansøgere går til ridning i Padborg Rideclub

i undervisningen, men det har ikke været noget problem overhovedet,” fortsætter Arno.

Staldregler på arabisk og farsi

De fleste asylansøgere, der bor på Center Bolderslev, er fra Syrien eller Afghanistan. Noget af det første, Camilla derfor gjorde, var at lave en liste med regler, som hun oversatte til arabisk og farsi. På den måde blev rytterne informeret om reglerne i stalden på et sprog, de forstår, og derunder også hvilke forpligtigelser, der følger med det at gå til ridning.

”Altså sprogligt kan det være lidt en udfordring, det er ikke nogen hemmelighed,” fortæller Camilla og fortsætter: ”Men så må jeg jo bare tegne og fortælle. De helt unge kan lidt engelsk, og det kan mange af dem fra Syrien også. Uanset, så koncentrerer de sig om det, jeg prøver at sige, og jeg kan mærke, at der sker noget sprogmæssigt hver gang vi ses.”

Ifølge Camilla glæder eleverne sig meget til de skal til ridning, for mange af dem er det ugens højdepunkt. De kommer ud af centeret og får en fornemmelse af det land, de er kommet til. Når asylansøgerne på den måde oplever danskerne der, hvor de er i deres fritid, så er det i høj grad med til at afmystificere det land, de hovedsagligt oplever inde fra centeret.

På besøg på Center Bolderslev

Camilla, som har arbejdet med heste det meste af sit liv, har fået en rigtig god kontakt til sine elever og været inviteret på besøg på asylcenteret. Det var en stor oplevelse.

”Vi har en mand fra Afghanistan, som kommer til undervisning sammen med sine tre børn. Hjemme i Afghanistan havde han fem heste, og han har redet hele sit liv. Hans familie inviterede mig på kaffe på Bolderslev-centeret, og det var en dejlig oplevelse. De var meget rare og meget gæstfrie. Vi havde dog igen nogle sproglige udfordringer, men det måtte vi klare med tegn og fagter,” smiler Camilla.

Den afghanske mand vil meget gerne gå til hånde i stalden nogle timer hver dag og har derfor søgt om et inklusionsjob. Det er dog ikke muligt, fordi en af staldpigerne er i jobtræning, og der er regler for, hvor mange der kan være i den slags forløb gennem kommunen på en arbejdsplads.

Asylansøgere går til ridning i Padborg Rideclub

Heste er sundt for krop og sjæl

De asylansøgere, der går til ridning i Padborg Rideclub, kommer fra meget forskellige baggrunde. Nogle af dem har oplevet rædsler, som vi ikke kan forestille os, og andre er flygtet fra hus og hjem for ikke at blive fanget i krydsilden. Fælles for dem er, at der er sket en markant udvikling hos dem alle, fra første gang de mødte op på rideskolen. Det er især også udviklingen, som Camilla bider mærke i, for da holdene for asylansøgere blev etableret, havde de færreste af eleverne set en hest før.

”Mange af dem var bange og usikre, men efter nogle måneder er de faktisk ikke bange mere. De tager bare hjelmen på og går i gang med at strigle hestene. Det er en fantastisk måde for dem at komme ud og opleve noget på – og det er så dejligt at se, at de får et smil på læben,” siger Camilla.

Det er heller ikke nogen hemmelighed, at heste på alle måder er sunde for krop og sjæl. Det, at kunne ride en hest og have en vis kontrol over et så mægtigt dyr, er en sejr i sig selv, og de små sejre betyder meget i den usikre og kaotiske verden, asylansøgerne lever i. Ligeledes har omgangen med heste igen og igen vist sig at have en positiv effekt på menneskets psyke, og i dag er man mange steder meget opmærksomme på det terapeutiske aspekt i samværet med heste.

Det usikre liv

Det er en usikker tilværelse flygtningene lever i. To piger der gik til ridning i Padborg Rideclub blev flyttet til et andet center, og så var det slut med at ride. Det er trist, og det er hårdt at sige farvel, siger Camilla, for hun ved, at hun nok ikke ser børnene igen. Men sådan er vilkårene.

”Vi havde en dreng, som bare har udviklet sig helt vildt med ridningen, det var så skønt at se. Han skulle også flyttes, men jeg sagde til ham, at måske også kunne få lov at ride det nye sted. Efterfølgende fik jeg så at vide, at det slet ikke var en mulighed, og det, synes jeg bare, er så ærgerligt.”

På trods af at man nogle gange må sige farvel, har holdene med asylansøgere i Padborg Rideclub uden tvivl været en stor succes. Både Camilla og Arno er også sikre på, at andre rideklubber ville kunne få glæde af sådan en aftale – for ikke at tale om den glæde, det kan give til børn og voksne, der er flygtet til Danmark.

”Jeg synes det er dejligt, at vi kan gøre noget for både integrationen, og for at de føler sig velkomne,” slutter Camilla.